



Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VIII. De titulo, ad quem ordinandi sunt Clerici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

114 Tit.XI. De temporib. ordinationum, & qualitate ordinandorum.

Sessione 7. c. 10. de reform. praescripta,
qua prohibetur Capitulo Cathedrali, in-
tra primum annum vacantis sedis dimis-
sorias concedere, nisi ei, qui ratione
beneficii Ecclesiastici, accepti, vel acci-
piendi, arctatus est ad ordines suscipien-
dos. Sexto denique hoc ipsum potest Vi-
carius, sede vacante, à Capitulo consti-
tutus; & Vicarius ipsius Episcopi, si ad
hoc speciale mandatum habeat, aut ab-
que speciali mandato succedat prioribus
Vicariis, tales dimissorias sine speciali
mando concedentibus.

Solent autem dimissoriz hæ concedi,
vel sub generali clausula, ut possit quis à
quolibet Episcopo gratiam & commis-
sionem sedis Apostolicae habente ordi-
nati, & ut possit quoslibet ordines acci-
pere; vel sub speciali clausula ad certum
quendam Episcopum, vel ad certos tan-
tum ordines; & debet talis restrictio di-
ligenter observari: sicut & ut in litteris
dimissoriis diligenter exprimatur causa, ob
ob quam concessæ sunt literæ dimissoriæ
juxta c. 1. h. t. in 6. junt. gloss. V. literas,
& ut contineant commendationē, seu testi-
monium de natalibus, & tate, moribus, ac
scientia ordinandi, nisi malit horum o-
mnium, uti & tituli mensa examen, re-
linquere, qui dimissorias concedit, ordi-
nanti, quod communiter hodie in his
partibus ex recepta consuetudine fieri so-
let, cum approbatus ab Episcopo dimis-
sorias concedente, adhuc tamen ab or-
dinante examinati soleat. Semel autem
legitimè concessæ, non expirant morre
concedentis, nisi per successorem, ante-
quam sortitæ sunt suum effectum, ex ju-
sta caula revocentur, cum sint gratiae fa-
ctæ absolute concessæ.

§. VIII.

De titulo, ad quem ordinandi
sunt Clerici.

NON debere initiari aliquem sacris
ordinibus, sine titulo mensæ, ut
vulgò vocant, per quem ordinando pro-
vilegium sit de sufficiente, eaque perpetua
sustentatione, ne cum dedecore ordinis
clericalis aut mendicare, aut sordidum
quæstum exercere cogatur, ex variis anti-
qui juris textibus, & ex Tridentino sess.
21. c. 2. reform. patet. Est autem titulus
duplex, super quo Clericus sæcularis ad
laicos ordinari potest, titulus scilicet
beneficii Ecclesiastici, & titulus pa-
trimonii; ille proprius titulus, ordinatus
est, hic in defœnum illius succedit.
Debet autem beneficium Ecclesiasticum,
ad quod Clericus ordinari in Sacris pot-
est, esse certum beneficium, & perpe-
tuum, sufficiens ad honestam sustenta-
tionem Clerici, juxta virti prudentis judi-
ciura, uti colligitur ex c. 5. Episcopus 37.
de præbend. in 6. ne viðu suo destitu-
tur, si à beneficio amoveatur; & hincad
commendam temporalem, ad tempora-
lem viciatam, ad beneficium manuale,
ad Capellaniam non collativam, ad titu-
lum alicujus beneficij, aut stipendii, ab
Episcopo assignandi super fructibus sua-
mensæ Episcopalis, ad pensionem, quam
quis habet in alterius beneficio, & quæ
cum morte alicujus beneficiati extingui-
tur, ordinati quis non potest, cum hæc
alia beneficia perpetua non sint, sed vel
ad nutum revocabilia, vel per mortem
Episcopi, aut pensionem dantis expi-
tent.

Titulo

Titulo vero patrimonii, ut ad hunc in casu necessitatis, vel utilitatis Ecclesiae ordinari in Sacris quis possit, veniunt omnia bona Clerici, quae vel ex donatione alterius, vel propriâ industriâ Clerici, vel alto civili titulo obtinere fuerunt, uti & promissio pensionis seu sustentationis congrua, donec ordinatus conveniens beneficium consequatur; modò talis promissio cautione hypothecariâ, aut prout hodie fit, à Magnatibus aut Comunitatibus cautione instrumentaria fulciatur, & modò bona Clerici certa sint (ut judicium inde haberi possit de congrua Clerici talis sustentatione) ac sint immobilia (ne facilè si res mobiles tantum sint, dilapidentur, & extinguentur) libera (nulli alii pro ære v. g. alieno obligata, juxta voluntatem creditorum suo tempore distrahenda) & frugifera, ut annuum redditum Clerico ordinato afferant. Sicuti autem beneficium, ad quod quis ordinatus est, resignari non potest, nisi quis mentionem fecerit, quod ad illius titulum ordinatus sit, & sufficiens aliund sustentatio illius nota sit, ita nec bona patrimonialia, ad quæ quis ordinatus est, distrahere vel alienare potest aliquis, nisi prius abunde de sufficiente & congrua sustentatione illi provisum fuerit, ita ut sicut illa resignatio aliter facta nulla efficeret, ita non sit nulla hæc alienatio aliter facta.

Et hi quidem tituli Clericorum secularium sunt, ad quos ordinari possunt, regulares enim Clerici, & qui voto religiosæ paupertatis obligantur, alio Titulo non indigent, cum ad hunc religiosæ paupertatis titulum ordinentur, uti & quidam alii ex privilegio Pontificis ad speciales alias titulos,

§. IX.

De loco & temporibus ordinationum.

Prima tonsura, & ordines minores possunt in ædibus Episcopi, aut alio honesto quovis loco conferri; majores vero ordines conferri debent in Ecclesia Cathedrali presentibus Canoniceis; vel si alibi, intra propriam tamen diœcesin ordinantis, aut licentiam ordinandi, ordinatio concedente, conferantur, in Ecclesia digniore, quantu fieri potest, praesente Clero. Potest tamen prima tonsura quolibet die conferri, cum de jure nullum certum tempus pro ea conferenda constitutum sit: ordines vero minores, non tantum in ordinationibus generalibus, sed etiam quolibet dominico die, aut qui festus in foro habetur, conferri possunt, saltem uni aut alteri, prout constat exc. 1. & 2. b. t. & quamvis litigent aliqui, utrum etiam in ordinationibus generalibus feriâ 4. aut 6. conferri possint prima tonsura, & minores ordines, consulenda tamen in hac re est & observanda loci consuetudo, quæ circa locum & tempus ordinationum harum minorum plurimum potest. Ad majores sive sacros ordines quod attinet, nulli Episcopo, præterquam Romano Pontifici licet eos conferre, nisi in Sabbathis 4. temporum, Sabbatho sancto, & Sabbatho ante Dominicam Passionis Can. quod à PP. dñs. 78 iunct. Glos. V. Sabbatho, & e. ex eo b. t. ita ut nulla in contrarium consuetudo introduci possit e. sanè 2. b. t. & ipsum etiam à Pontifice concessum privilegium, ut extra tempora ordinaria, in diebus Dominicis &